

[Johs. Christiansen.]

Den højtærede forsvarsminister anfører nu fra betænkningen sidste sommer, at man da betragtede beredskabet som værende for svagt og bl. a. også pegede på muligheden af en forlænget tjenestetid. Jeg vil gerne spørge den højtærede forsvarsminister: Vil han hermed antyde, at nogen på det tidspunkt, fra forsvarsministeren og nedefter, havde gjort sig den tanke, at man skulle gå til en forlængelse af tjenestetiden med $\frac{1}{2}$ år?

Hvad dernæst budgetterne angår, må man vel heller ikke overse, at netop i forbindelse med forsvarslovene af 1951 erklærede ministeren her i tinget, at han ville anslå udgifterne til omkring 650 mill. kr. i det følgende år. Det er det år, der nu er tale om, og i det år ved ministeren at budgetterne bliver betydeligt højere, og ministeren ved, at udover de, om jeg så må sige, naturlige forhøjelser, som er kommet til herhjemme på, vor egen foranledning, af indre årsager, er der kravet udefra om en forøgelse på mindst 20 pct., helst 40 pct. Jeg kan derfor ikke erkende, at de mål, man har sat sig, ikke er blevet anfægtet.

Ministeren var også inde på flyvevåbnet. Vil ministeren for alvor påstå, at det forsvarspolitiske mål, man satte sig under forsvarslovenes behandling, heller ikke, hvad flyvevåbnet angår, er blevet antastet og ændret?

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Hvis det ærede medlem vil gøre sig den ulejlighed at tage forsvarskommissionens betænkning fra sidste sommer før afgivelsen af forslagene til rigsdagen, vil han ord til andet kunne læse, hvad der er sagt, og hvad der er ment. Det ærede medlem ved, at vi på mange foranledninger under de forberedende forhandlinger i forbindelse med denne lovgivning drøftede beredskabet, og når overhovedet de meget udførlige ord om beredskabet er kommet ind i betænkningen, skyldes det selvfølgelig den situation, vi dengang stod i, og som vi havde gennemdiskuteret. Når jeg dengang på regeringens vegne siger, at vi finder beredskabet for ringe, at vi øjeblikkelig vil forøge det, bl. a. ved større indkaldelser, og at vi, hvis den internationale situation begrunder det, hvis det bliver nødvendigt af hensyn til beredskabet, også — når vi iøvrigt magter det — vil gå til forlænget tjenestetid, er dér sagt lige præcis, hvad der skulle siges. Det er det, der er sagt og ment, og det er det, der bliver gennemført.

Det ærede medlem var dernæst inde på

bevillingerne og spurgte, om der ikke herom var gjort henstillinger. Jeg vil hertil svare, at forøgelsen af de budgetter, vi arbejdede med sidste sommer — naturligvis på grundlag af det pristal, der dengang forelå —, i løbet af indeværende år og det kommende netop i alt væsentligt, i hvert fald fra maj 1950, skyldes de foranstaltninger af beredskabsstyrkende karakter, som vi gennemførte. Derfra stammer den overvejende del af udgiftsstigningerne indenfor de 20 pct., som vi forhandlede om i det organ, vi har her på rigsdagen til forhandling om disse ting, og hvorigennem regeringen gav sit svar til den kommission, der de senere måneder har haft disse sager til behandling i Paris.

Med hensyn til vort flyvevåben ligger forholdet således, at den opstilling af 8 eskadriller, vi har sat som mål, er der ingen, der har anfægtet i den forstand, at man har sagt, at vi var i stand til i løbet af det tidsrum, denne plan gælder, at overkomme mere med hensyn til opbygning af flyvevåbnet, selvom man selvfølgelig i det internationale fællesskab, hvori vi står, det ene land overfor det andet, ønsker, at andre kunne præstere mere og man selv måske kunne slippe med mindre. Men de øverste autoriteter på dette område indenfor Atlantpagtforsvaret har erkendt, at det mål, vi stiler efter, var så stort med hensyn til, hvad det krævede af udbygning, at det ville være godt, om vi kunne gennemføre det på den tid, der har været tale om.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Det fremgår af den forhandling, der er ført, at ingen i 1951 havde tænkt sig muligheden af, at vi skulle have en tjenestetid på 18 måneder. Hvad angår det bevillingsmæssige, fremgår det af den forhandling, der er ført, at vi i dette øjeblik står med bevillinger eller med mulighed for bevillinger, som rækker betydeligt ud over det, man forestillede sig, da lovene af 1951 blev vedtaget. Dette og andet har givet mig anledning til at sige, at det ville være ønskeligt, om regeringen ville gøre forsøg på og var i stand til at skabe den ro og stabilitet om dansk forsvarspolitik, som alle her i landet — det har jeg lov til at sige — sukker og længes efter. Lad mig slå dette fast som det, der har været hensigten med de betragtninger, jeg har fremført. Jeg har ikke haft nogen som helst andre hensigter, hvad ministeren tillod sig at antyde. Dette har ikke noget med propaganda at gøre, det har med min over-